

h. Den tekniske udvikling af det udstyr, der anvendes til registrering af personoplysninger, har været hastig i perioden siden registerlovenes ikrafttræden. Udviklingen af teletekniske hjælpemidler, der automatisk og uden store omkostninger kan registrere, hvilke telefonnumre der foretages opkald til fra en bestemt telefon, var således næppe forudset, da registerlovene i 1978 blev drøftet. Denne praksis passer ikke umiddelbart ind i lovens systematik, der bygger på en forudsætning om, at oplysninger afgives af den registrerede eller indhentes hos andre og herefter modtages af den, der fører registeret og af denne indføres i registeret. Den helt automatiske registrering af opkaldte telefonnumre åbner mulighed for, at oplysninger registreres uden nærmere kontrol af, om oplysningerne er rigtige og påkrævet for varetagelse af registerets formål.

I praksis vil det imidlertid af og til være nødvendigt for en virksomhed eller lignende at være i besiddelse af oplysninger om, hvilke opringninger der er foretaget fra en bestemt telefon. Som eksempel kan nævnes virksomheder, der udfører arbejde for hvervgivere i udlandet, og som i henhold til aftalen herom kan få refunderet udgifterne ved de telefonsamtaler, der er ført i tilknytning til arbejdets udførelse. I sådanne tilfælde vil det være nødvendigt at registrere de opkaldte telefonnumre af hensyn til refusion af udgifterne ved opkaldene. Uden for disse – formentlig ret sjældent forekommende – tilfælde er registrering af opkaldte telefonnumre efter justitsministeriets opfattelse imidlertid i almindelighed overflødig. I tilfælde, hvor der af brugeren af en telefon skal afregnes for brug af telefonen, vil afregning af samtalerne således normalt kunne ske på grundlag af maskinel registrering af tællerskridt, uden at de opkaldte numre registreres. Endvidere vil der f.eks. ved hotelgæsters o.lign. anvendelse af hotellets telefoner kunne ske automatisk registrering af en del af telefonnummeret, således at f.eks. de to sidste cifre i nummeret ikke registreres. En sådan registrering vil ikke gøre det muligt at afsløre, hvem der er ringet til, men vil muliggøre tilstrækkelig dokumentation af de førte samtaler over for brugeren med henblik på afregning. Kontrol af, at en virksomheds telefonnumre ikke misbruges af de ansatte eller andre, kan ske ved, at telefonsystemet i virksomheden indrettes således, at telefonopkald til bestemte områder ikke kan foretages ved selvvalg, men skal ske fra en bestemt telefon i virksomheden eller gennem en særlig medarbejder i telefonomstillingen.

Der foreslås derfor indført et generelt forbud mod automatisk registrering af opkaldte telefonnumre, dog således at registertilsynet i tilfælde, hvor afgørende hensyn til private eller offentlige interesser taler herfor, kan tillade registrering. Som eksempel kan nævnes virksomheders registrering af samtaler som led i udførelsen af internationale kontrakter, forudsat at de ansatte gøres bekendt med, at samtalerne til udlandet registreres. Registrering, der finder sted med hjemmel i lov, f.eks. i retshåndhævelsesøjemed, eller telefonselskabernes registrering til eget brug af kaldte numre til brug for afregning af samtalerne foreslås undtaget fra forbudet, idet sådan registrering klart er nødvendig og risikoen for misbrug i disse tilfælde må antages at være meget beskedent.

i. Efter § 5 i den gældende lov kan den registrede kræve, at der foretages sletning af oplysninger, der er urigtige eller vildledende, eller som ikke må registreres. Dette gælder, hvad enten der er tale om edb-registre eller registre, der føres manuelt. I enkelte tilfælde har registertilsynet dog savnet hjemmel til at pålægge virksomheder m.v. at slette registrerede oplysninger. Som eksempel kan nævnes, at den registrerede i særlige tilfælde kan have et rimeligt begrundet krav på at blive slettet f.eks. i faglige organisationers registre over potentielle medlemmer eller i virksomheders registre over mulige kunder. Ganske vist vil registertilsynet efter bestemmelsen i lovens § 5, stk. 1, kunne give pålæg om sletning af oplysningerne, hvis disse er urigtige eller vildledende, og i den forbindelse vil også det forhold, at medlemmet har udmeldt sig, og den tid, der er gået siden udmeldelsen, kunne have en vis betydning. Endvidere vil bestemmelsen i lovens § 6, stk. 1, hvorefter en oplysning skal slettes, når den på grund af alder eller andre grunde har mistet sin betydning for varetagelsen af registerets opgaver, normalt betyde, at medlemsoplysninger skal slettes ved udmeldelsen, hvis registrering føres ved anvendelse af edb. For manuelle registre er der imidlertid i disse tilfælde efter registertilsynets og justitsministeriets opfattelse et behov for en udtrykkelig hjemmel til sletning af sådanne oplysninger.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, hvorefter registertilsynet i særlige tilfælde kan pålægge en virksomhed at slette også manuelt registrerede oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver. En bestemmelse med dette indhold muliggør, at registertilsynet kan kræve oplysninger slettet i de tilfælde, der er